

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Анотація. Досліджено вдосконалення управлінської діяльності керівника, що стає можливим за умов всебічного вивчення соціально-психологічних аспектів управління колективом.

Аннотация. Исследовано усовершенствование управленческой деятельности руководителя, что становится возможным при условии всестороннего изучения социально-психологических аспектов управления коллективом.

Annotation. The improvement of administrative activity of a leader becoming possible on condition of a comprehensive study of sociopsychological aspects of collective management is investigated.

Ключові слова: людські ресурси, керівництво, психологія управління, вдосконалення управління.

Ефективність діяльності підприємств та установ залежить від багатьох чинників. Найважливішим з них є людський фактор.

Людські ресурси – це специфічний і найважливіший з усіх видів економічних ресурсів. Як фактор економічного розвитку людські ресурси – це працівники, що мають певні професійні навички та знання і можуть використовувати їх у трудовому процесі. Вивчення трудових ресурсів має велике значення для оцінки ринку праці й розробки відповідної демографічної політики з метою впливу на процеси відтворення населення та його зайнятості.

Актуальність проблеми визначається вимогами організації сучасної державної кадрової політики, спрямованої на гуманізацію всіх сторін суспільного життя, підвищення уваги сучасних керівників до соціально-психологічних сторін управління.

Метою роботи є відображення ефективності використання психологічних засобів впливу у вирішенні питання вдосконалення управлінської діяльності керівника в органах державної влади.

Використання потенціалу людських ресурсів залежить від багатьох чинників, у тому числі від індивідуально-особистих та психологічних характеристик працівників, вивчення й урахування яких сприяє підвищенню ефективності управлінської діяльності керівника [1].

Проблеми, пов'язані з дією людей в процесі управління, психологічні закономірності управління, психологічні проблеми та особливості управлінської діяльності вивчає окрема галузь психології – психологія управління.

На нинішньому етапі особа, що працює з людьми, здійснює керівництво трудовим колективом, повинна володіти знаннями та навичками з психології управління.

Проблемами психології керівництва займаються багато зарубіжних та українських вчених, серед яких: Г. Юкл, Р. Танненбаум, У. Шмідт, Р. Хаус, Д. МакГрегор, К. Левін, Р. Кричевський, Н. Козлов та багато ін.

На думку А. Оболонського, поведінка особи в конкретній ситуації залежить від її психологічних властивостей – інтересів, характеру, темпераменту, емоцій, почуттів, здібностей та ін. [1].

Слід погодитися з думкою Г. Попова, який вважав, що для організації більш ефективної роботи керівника та колективу в цілому дуже важливо розуміти особливості психічних процесів, стан і якості керівника, психологічні особливості його управлінської діяльності і взаємовідносин в колективі, психологічні особливості виконавців, їх взаємовідносин між собою і керівниками [2].

На думку А. Ринденко, вимоги до керівника в сучасних умовах діяльності висуваються досить високі: він повинен володіти глибокими знаннями в різних галузях – економіці, бухгалтерському обліку, фінансах, бути добре обізнаний з правовими аспектами своєї діяльності, володіти науково-теоретичними основами і мистецтвом прийняття управлінських рішень, також вміти акумулювати досвід своїх підлеглих [3].

Російські вчені С. Салигін та Л. Столяренко аналіз психологічних умов і особливостей управлінської діяльності для підвищення ефективності і якості роботи в системі управління визначили як основне завдання психології управління [4].

Перед керівником постає необхідність використання потенціалу особистостей як головного чинника вдосконалення управління людськими ресурсами.

Підсумовуючи викладене, слід зважити на те, що сучасний керівник повинен мати орієнтацію на вирішення психологічних проблем, які виникають у колективі. На думку автора, підвищення психологічної компетентності керівника надасть йому можливість більш раціонально виконувати організаторську роботу, пов'язану з інтеграцією і синхронізацією зусиль окремих членів та ланок колективу.

У подальших дослідженнях планується дослідити вплив стилю керівництва на соціально-психологічний клімат колективу, а також виявити найбільш ефективні засоби психологічного впливу на процес управління колективом.

Наук. керівн. Гавкалова Н. Л.

Література: 1. Оболонский А. В. Государственная служба / Оболонский А. В. – М. : Дело, 1999. – 440 с.
2. Попов Г. Х. Эффективность управления : монография / Попов Г. Х. – М. : Экономика, 1985. – 336 с. 3. Ринденко А. І. Посібник державного службовця / Ринденко А. І. – Х. : РВП "Оригінал", 1998. – 442 с. 4. Салыгин С. И. Психология управления : учебное пособие / Салыгин С. И., Столяренко Л. Д. – Ростов н/Д : Феникс ; М. : ЗЕВС, 1997. – 512 с.